

Αξιότιμοι κ.κ.,

θέλω να ευχαριστήσω την ΕΠΕΚΕ Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, για την πρόσκληση προς την Ομοσπονδία μας να συμμετάσχουμε στην εκδήλωση που διοργανώνετε.

Η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, έθεσε σε δημόσια διαβούλευση ένα ογκωδέστατο νομοσχέδιο με 400 σελίδες περιεχόμενο το οποίο επιχειρεί να ρυθμίσει κάθε πτυχή της ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Στο ερώτημα αν είναι αναγκαίο να υπάρχει συνεχής εκσυγχρονισμός και βελτίωση της εκπαίδευσης που παρέχει η απάντηση είναι ξεκάθαρα ναι, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα οφείλουν να ακολουθούν και να πρωτοπορούν στη διαρκή εξέλιξη της επιστήμης.

Εύλογα γεννάται το ερώτημα, γιατί σχεδόν σύσσωμη η ελληνική ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα αντιδρά σε ένα νομοσχέδιο που υπόσχεται να οδηγήσει το πανεπιστήμιο σε μια νέα εποχή; Όλοι αυτοί είναι αντίθετοι στον εκσυγχρονισμό που υπόσχεται το σχέδιο νόμου ή είναι ορατός ο κίνδυνος ο νέος νόμος, εφόσον εφαρμοστεί, να επιφέρει αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που υπόσχεται και εν τέλει να προκαλέσει απορρύθμιση αντί για τη μεταρρύθμιση που υπόσχεται. Ο φιλόδοξος στόχος του καθορισμού ενιαίου πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των Α.Ε.Ι. για ενίσχυση της ποιότητας, της αριστείας, της αποτελεσματικότητας, της διαφάνειας και του αυτοδιοίκητου χαρακτήρα τους, δεν θα μπορέσει να εφαρμοσθεί επειδή το σχέδιο νόμου έχει αναλωθεί σε αναλυτικές και επικαλυπτόμενες εξειδικεύσεις, που καθιστούν αδύνατη την επιτυχή του έκβαση.

Το πνεύμα του νομοσχεδίου συνολικά, καθώς και οι επιμέρους διατάξεις του βάλλουν κατά της δημόσιας και δωρεάν τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εισάγοντας στοιχεία και πρακτικές που διαρρηγνύουν βασικές αρχές της δημοκρατικής λειτουργίας όπως και του αυτοδιοίκητου των ελληνικών πανεπιστημίων

Σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα αποτελούν τον βασικό μηχανισμό της μετάβασης από την Έρευνα στην Καινοτομία για την αξιοποίηση της γνώσης. Στη Χώρα μας, ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα όπως το ΙΤΕ, ΕΚΕΤΑ, ΑΠΘ, ΕΜΠ, ΕΚΠΑ, κ.α. έχουν συμμετάσχει είτε ως συντονιστές είτε ως εταίροι σε ενταγμένα ερευνητικά έργα και αποτελούν σημαντικούς ερευνητικούς κόμβους στο ευρωπαϊκό ερευνητικό οικοσύστημα.

Ταυτόχρονα, η απόσταση, άλλοι την χαρακτηρίζουν σχίσμα, όλο και μεγαλώνει μεταξύ ΑΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων καθώς δεν προβλέπονται μνημόνια συνεργασίας για την καλύτερη αξιοποίηση ανθρωπίνων πόρων και υποδομών. Ουσιαστικά, επισημοποιείται ο κατακερματισμός του ερευνητικού δυναμικού, αλλά και του δημόσιου ερευνητικού ιστού, που λειτουργεί με διαφορετικά θεσμικά πλαίσια, εμπλέκοντας διαφορετικά Υπουργεία και Υπηρεσίες με ασαφείς αρμοδιότητες, δυστυχώς παρατηρούμε να συνεχίζει το επικίνδυνο έργο του και στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Η αντικρουόμενη και αλληλοαναιρούμενη πολυνομία, ανάλογα με τον φορέα υλοποίησης στον οποίο υπάγονται ή ακόμα και την προσωπική «ερμηνεία» των αλληλοαναιρούμενων διατάξεων από τον καθ' ύλην αρμόδιο διοικητικό υπάλληλο, επιβάλλεται να εκλείψει.

Για να λυθεί αυτό το σοβαρό πρόβλημα, θεωρούμε αναγκαίο να υπάρξει ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο θα ακολουθείται από όλους τους φορείς που προκηρύσσουν ερευνητικές δράσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ύπαρξη διαφορετικού θεσμικού πλαισίου για τα ΝΠΙΔ και ΝΠΙΔΔ η οποία έχει ως αποτέλεσμα την κατά το δοκούν εφαρμογή διατάξεων των Ν.4310/14 και Ν.4386/16 στα διάφορα Ερευνητικά Κέντρα και Ινστιτούτα, και όπως έχει αποδειχτεί δεν επιλύει, το αντίθετο γεννά προβλήματα.

Πιστεύουμε ότι η διαφοροποίηση του θεσμικού πλαισίου μεταξύ των ΝΠΙΔΔ και ΝΠΙΔ Ερευνητικών και Τεχνολογικών φορέων θα πρέπει να γίνει θέμα λεπτομερούς μελέτης και συζήτησης, στην κατεύθυνση σύνταξης και εφαρμογής ενός ενιαίου θεσμικού πλαισίου που θα αφορά όλους τους Ερευνητικούς και Τεχνολογικούς φορείς. Η διάκριση τους σε ΝΠΙΔΔ και ΝΠΙΔ, θεωρούμε ότι πλέον δεν προσφέρει τίποτα το θετικό και ουσιαστικό, απεναντίας τροφοδοτεί και περιπλέκει την πολυνομία, δυσκολεύει τη συνεννόηση, βλάπτει το συντονισμό μεταξύ των φορέων αυτών και κάποιες φορές δημιουργεί καχυποψία, ανούσιες εντάσεις και ενίοτε αντιπαραθέσεις.

Η νομοθέτηση ρυθμίσεων που θα εξαιρούν την Έρευνα από δημοσιονομικές και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και διαδικασίες όπως το δημόσιο λογιστικό, καθώς και η ευελιξία στη διαχείριση των κονδυλίων έρευνας είναι ζωτικής σημασίας, όχι μόνο για την αύξηση της απορρόφησης των ερευνητικών πόρων αλλά και για την ποιοτικότερη, ενδεδειγμένη και στοχευμένη αξιοποίησή τους

Οι συγγραφείς του σχεδίου νόμου παραβλέπουν επίσης το γεγονός ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος τα ΕΚ της ΓΓΕΚ, να χάσουν τη θεσμική και οικονομική τους οντότητα, να αποδυναμωθούν, με αποτέλεσμα στην εξωστρέφειά τους αρχικά με άγνωστη δε κατάληξη για τη συνέχεια. Ας μη λησμονούμε ότι μόλις τα τελευταία χρόνια, το 2015, ενσωματώθηκε στους προϋπολογισμούς και των ΝΠΙΔ Ε.Κ. η μισθοδοσία του τακτικού προσωπικού, που μέχρι τότε καλύπτονταν είτε από τα αποθεματικά των Ε.Κ., τα overheads κ.λ.π

Επιβάλλεται να ενισχυθεί η ανεξαρτησία των ερευνητών, ιδίως των πιο νέων. Όντως το πιο ισχυρό στοιχείο που διαθέτει η Χώρα μας τους ανθρώπους της, το εξαιρετικό επιστημονικό δυναμικό, ιδίως τους νέους αξιόλογους ερευνητές, αλλά και ώριμους επιστήμονες που είναι διεθνώς καταξιωμένοι, που στην πλειονότητά τους είναι απόφοιτοι των ελληνικών ΑΕΙ, και περιζήτητοι στην αγορά εργασίας εγχώρια και διεθνή. Αντ' αυτού διαβάζουμε στο νομοσχέδιο ότι εγκαθιδρύεται ένα επισφαλές χαμηλόμισθο προσωπικό, που ονοματίζεται «ερευνητές επί θητεία» (άρθρο 172), συμβασιούχοι δηλ. με ανανεούμενες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου έως 5 ετών και χρηματοδότηση από προγράμματα ή ιδιωτικούς πόρους.

Πιστεύουμε ότι καμία στρατηγική ανάπτυξης δεν μπορεί να είναι βιώσιμη αν δεν επενδύει στη γνώση και στην αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων και των καινοτομιών. Είναι προφανές, ότι πρέπει να υπάρξει καλύτερη χρηματοδότηση για τη βασική έρευνα, η οποία αποτελεί τη βάση για την εφαρμοσμένη έρευνα, τόσο για τα Πανεπιστήμια όσο και τα Ερευνητικά Κέντρα και Ινστιτούτα. Να υπάρξει γενναία οριζόντια χρηματοδότηση έρευνας και ανάπτυξης, όπως στο Ερευνώ-Δημιουργώ-Καινοτομώ, στήριξη και του ανθρώπινου δυναμικού στοχευμένη πολιτική για τη δημιουργία υψηλού επιπέδου συνεργειών ΑΕΙ και ΕΚ και σε επίπεδο περιφερειών. Είναι αναγκαία η εξισορρόπηση μεταξύ της Ακαδημαϊκής και εφαρμοσμένης γνώσης, έτσι ώστε να μειωθεί η απόσταση ανάμεσα στον Ακαδημαϊκό χώρο, στα Ερευνητικά Κέντρα, και τον επαγγελματικό τομέα.

Στο νομοσχέδιο αυτό, η δημόσια επιστημονική έρευνα υποβιβάζεται συστηματικά, με πολύ ευκολία μπορούμε να πούμε ότι βιάζεται, στοχοποιείται. Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν την έρευνα που υλοποιείται εντός ΑΕΙ ή σε συνέργεια με ΑΕΙ και Ερευνητικά Κέντρα στη στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και την έρευνα που

υλοποιείται αμιγώς στα Ερευνητικά Κέντρα. Νομοθετείται ένα ιδιαιτέρως περιοριστικό πλαίσιο για τη διενέργεια ελεύθερης επιστημονικής έρευνας στα Πανεπιστήμια, αφού κεντρικό κριτήριο για την επιλογή της είναι αποκλειστικά οι ανάγκες της αγοράς, των επιχειρήσεων. Συνεπώς η ελεύθερη και ανεξάρτητη από επιχειρηματικά συμφέροντα έρευνα εκλείπει και με τη νομοθετική πλέον βούλα, καθότι με το νομοσχέδιο παραχωρείται συστηματικά η υψηλή ποιότητας έρευνα που λαμβάνει χώρα στα ΕΚ, για την εξυπηρέτηση αποκλειστικά αναγκών της αγοράς. Δυστυχώς υποτιμάται η ακαδημαϊκότητα της έρευνας που υλοποιείται τόσο στα ΑΕΙ όσο και στα ΕΚ, παράλληλα με τον σημαντικό καθιερωμένο αναπτυξιακό τους ρόλο.

Στο σχέδιο νόμου περιλαμβάνονται διατάξεις για την δημιουργία πληθώρας πανεπιστημιακών ερευνητικών κέντρων και Ινστιτούτων με ανύπαρκτη όμως δημόσια χρηματοδότηση. Έτσι δημιουργείται ένα παράλληλο ερευνητικό σύστημα χωρίς καμία μελέτη και τεκμηρίωση και υποβαθμίζεται σημαντικά ο ακαδημαϊκός ρόλος των υφιστάμενων ΕΚ και του ερευνητικού προσωπικού τους. Ιδρύονται νέες δομές έρευνας με ξεχωριστή διοίκηση και εσωτερικό κανονισμό, που συνιστούν ένα παράλληλο ιστό εντός ΑΕΙ. Δύνανται να έχουν ερευνητικά Ινστιτούτα και παραρτήματα και καθιερώνουν ένα ισχυρό ανταγωνισμό στη χρηματοδότηση (ΕΣΠΑ, Ορίζοντας Ευρώπη, Ταμείο Ανάκαμψης, ιδιωτικοί πόροι). Ειδικότερα τα Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα-ΕΠΙ, ιδρύονται ως ΝΠΙΔ, σε αντιστοιχία με τα ΕΚ ΝΠΙΔ του ν. 4386/2016, χρηματοδοτούνται εκτός τακτικού προϋπολογισμού, κυρίως από ιδιωτικούς πόρους και ερευνητικά προγράμματα, οργανώνουν μεταπτυχιακά και απασχολούν ερευνητικό προσωπικό ή με συμβάσεις ΙΔΑΧ (ερευνητές Α' ή Β') ή ΙΔΟΧ 3-5 ετών (ερευνητές Γ). Είναι προφανές ότι ο ιστός των ΕΠΙ οδηγεί σε αλληλοεπικαλύψεις με υφιστάμενα ΕΚ ή ΕΠΙ και ισχυρούς ανταγωνισμούς (θεματικές περιοχές έρευνας, δημόσια/ιδιωτική χρηματοδότηση, Ορίζοντας Ευρώπη, ερευνητικές υποδομές, ανθρώπινο δυναμικό).

Η ίδρυση νέων ΑΕΙ ή Ερευνητικών Κέντρων μπορεί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, αφού προηγηθεί στρατηγικός σχεδιασμός με εμπειριστατωμένη μελέτη σκοπιμότητας και βιωσιμότητας που θα εξασφαλίζουν την ανάπτυξή τους και την αποφυγή αλληλοεπικάλυψη των θεματικών αντικειμένων.

Στο σχέδιο νόμου προβλέπεται: *«για την ίδρυση ενός Ερευνητικού Ινστιτούτου απαιτείται η υποβολή προς το ΠΑ.Κ.Ε.Κ. τεκμηριωμένης εισήγησης από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέλος Διδακτικού*

*Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Α.Ε.Ι.» στην οποία αναλύεται η ανάγκη που θα καλυφθεί από την ίδρυση του συγκεκριμένου Ε.Ι., η οποία δεν καλύπτεται από τα ήδη υφιστάμενα Ε.Ι. του ΠΑ.Κ.Ε.Κ. Αυτό δηλ. είναι το μοναδικό κριτήριο; Να μην υπάρχει ήδη υφιστάμενο Ε.Ι. του ΠΑ.Κ.Ε.Κ. που να καλύπτει αυτή την ανάγκη; Και αν αυτή η ανάγκη καλύπτεται ήδη από ένα ή περισσότερα Ε.Ι. των υφιστάμενων Ε.Κ. ; Προφανώς αυτό δεν αποτελεί αβλεψία, ούτε καν παράλειψη, αλλά υποκρύπτεται στοχευμένη υποβάθμιση του έργου που παράγεται στα Ε.Κ. της χώρας. Επιπλέον προβλέπεται ότι τα: «Πανεπιστημιακά Κέντρα Έρευνας και Καινοτομίας (ΠΑ.Κ.Ε.Κ.) Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) της ημεδαπής δύνανται να ιδρύουν Κοινά Ερευνητικά Ινστιτούτα (Κ.Ε.Ι.) σε συνεργασία με άλλα ΠΑ.Κ.Ε.Κ. των Α.Ε.Ι. της ημεδαπής, καθώς και με Ιδρύματα και ερευνητικούς οργανισμούς της αλλοδαπής.», και εδώ παραβλέπουν τα υφιστάμενα Ε.Κ. της ημεδαπής. Είναι προφανές ότι η ίδρυση των ΠΑ.Κ.Ε.Κ. εξυπηρετεί ιδιωτικά συμφέροντα, είναι πολιτική ικανοποίησης ημετέρων προσώπων. Αντ' αυτού η πολιτεία οφείλει να ενισχύσει την κρατική επιχορήγηση στα υφιστάμενα Ε.Κ. γιατί αποδεδειγμένα για κάθε ευρώ επιχορήγησης η πολιτεία έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη.*

Διαβάζουμε στο Δελτίο Τύπου της ΓΓΕΚ που δημοσιεύτηκε στις 19.6.2022 δήλωση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Χρ. Δήμα που έγινε κατά την επίσκεψή του στο ΙΤΕ για την υπογραφή συμφωνίας με την Motor Oil ότι τα Ερευνητικά Κέντρα της χώρας μας, έχουν την δυναμική να συνάπτουν στρατηγικές συμφωνίες με εταιρείες και φορείς, με στόχο την διεύρυνση των ερευνητικών τους δραστηριοτήτων και τον μετασχηματισμό των καινοτόμων ερευνητικών αποτελεσμάτων σε προϊόντα και υπηρεσίες, προς όφελος της κοινωνίας και της οικονομίας μας. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι τα παραπάνω είναι αλήθεια, τα υφιστάμενα Ε.Κ. με την πενιχρή χρηματοδότηση που λαμβάνουν από την πολιτεία, μόνο την κάλυψη μισθοδοσίας του τακτικού τους προσωπικού και αυτό από το 2015 έως και σήμερα, καταφέρνουν να διατηρούν πολύ μεγάλη δυναμική και να είναι καταξιωμένα τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, διότι έχουν τα εχέγγυα και παράγουν ερευνητικά αποτελέσματα που λειτουργούν πραγματικά προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και συμβάλουν ουσιαστικά στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας, μέσω της έρευνας και της Καινοτομίας.

Σε αυτό το σημείο οφείλει η πολιτεία να συμβάλει ώστε να καταστεί περισσότερο ισχυρό και εξωστρεφές το δημόσιο ερευνητικό σύστημα. Να προχωρήσει σε γενναίες αυξήσεις του τακτικού τους προϋπολογισμού, να δοθεί ένα οριστικό τέλος σε αυτήν την πέρα από κάθε λογική επαναλαμβανόμενη απαίτηση από την πλευρά της πολιτείας

προς τις διοικήσεις των ερευνητικών κέντρων που αφορά την κατάθεση τα τελευταία έτη συνοπτικών προϋπολογισμών, επιπέδου 2018. Να προχωρήσει στην προκήρυξη νέων θέσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, πέρα των 152 που τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη είναι στην επικαιρότητα και καλύπτουν ελάχιστο μέρος των πραγματικών αναγκών. Επίσης, θεωρούμε απολύτως λογικό και δίκαιο, συμβασιούχοι εργαζόμενοι, πολύ υψηλών προσόντων και δυσαναπλήρωτοι για τα Ε.Κ.-Ι., με πλέον των δέκα ετών προϋπηρεσία, ότι δικαιούνται να έχουν τη δυνατότητα μετατροπής της σύμβασής τους σε Αορίστου Χρόνου, μετά από διαδικασία αξιολόγησης και θετική εισήγηση του Ε.Κ.-Ι. στο οποίο ανήκουν. Είναι πασιφανές ότι οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των Ε.Κ., αδιάψευστος μάρτυρας αποτελεί οι μεγάλης χρονικής διάρκειας, μέχρι και πάνω από 20 χρόνια ανανεούμενες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Στο πρόσωπό τους υποκρύπτεται σαφώς εξαρτημένη σχέση εργασίας, καθότι παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε προκαθορισμένο χρονικό ωράριο σε καθημερινή βάση, δέχονται οδηγίες για τη μεθοδολογία που θα ακολουθηθεί για την υλοποίηση του έργου που έχουν αναλάβει από προϊστάμενο η διευθυντή εργαστηρίου, υπάρχει επίβλεψη της καθημερινής τους ενασχόλησης καθώς και έγκριση απουσίας για μικρά ή μεγαλύτερα σε διάρκεια χρονικά διαστήματα.

Ένα τελευταίο, αλλά πολύ σοβαρό πρόβλημα, αναφερόμαστε σε θέματα μισθολογικών αποδοχών στο άρθρο 277, αποτελεί η συστηματική αποχώρηση τακτικού προσωπικού, μέσω του ενιαίου κύκλου κινητικότητας του δημοσίου, από τα Ε.Κ. σε φορείς του στενού δημόσιου τομέα, Περιφέρειες κ.λ.π. Ένας πολύ σημαντικός λόγος είναι οι τακτικές αποδοχές, καθότι εργάζονται πέρα του συμβατικού τους χρόνου, 3-5 ώρες επιπλέον καθημερινά, κάποιες Σάββατα και Κυριακές, χωρίς να μπορούν να εισπράξουν πρόσθετη αμοιβή, παρότι οι ίδιοι μπορεί να είναι επιστημονικοί υπεύθυνοι έργων! Αναφερόμαστε σε συγχρηματοδοτούμενα έργα, ΕΣΠΑ κ.λ.π που η κείμενη νομοθεσία και ειδικότερα ο καθορισμός των τακτικών αποδοχών μέσω του ενιαίου μισθολογίου, καθιστά απαγορευτική τη λήψη πρόσθετης αμοιβής για την παροχή πρόσθετου έργου που παράγεται εκτός του συμβατικού καθημερινού χρόνου απασχόλησης.

Υπογραμμίζουμε και επαναλαμβάνουμε συνεχώς ότι έρευνα και ενιαίο μισθολόγιο δεν μπορούν ούτε να συμβαδίσουν μήτε να συνυπάρξουν. Απαιτείται τόλμη, αποφασιστικότητα, καινοτομικές ιδέες και λήψη ρηξικέλευθων αποφάσεων και πρωτοβουλιών που θα οδηγήσουν σε γενναίες παρεμβάσεις από την πλευρά της πολιτείας, συμβάλλοντας στη

συνεχή ανοδική πορεία των εργαζομένων και των Ε.Κ.-Ι και Τεχνολογικών Φορέων γενικότερα.

Ταυτόχρονα, απαιτείται νομοθετική πρωτοβουλία για την αναγνώριση της προϋπηρεσίας κατά την υπογραφή συμβάσεων έργου και συμβάσεων ορισμένου χρόνου στα Ερευνητικά Κέντρα-Ινστιτούτα, η έλλειψη της οποίας δημιουργεί μισθολογικά προβλήματα ιδιαίτερα στους συναδέλφους. Μετά τη ψήφιση του Ν.4521/2018 αναγνωρίζεται μόνο η 7ετία και μόνο στο δημόσιο, εξαιρείται τελείως ο ιδιωτικός τομέας στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου και στις συμβάσεις έργου όπου υπάγεται η συντριπτική πλειοψηφία των απασχολούμενων στα Ερευνητικά Κέντρα- Ινστιτούτα, σημαντικό μερίδιο των οποίων καταλαμβάνουν οι νέοι μεταδιδάκτορες. Ζητάμε την ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας που θα συμβάλει στην αποκατάσταση της συγκεκριμένης αστοχίας και με την κατάθεση σχετικής τροπολογίας να αναγνωρίζεται το σύνολο της αποδεικνυόμενης με ένσημα προϋπηρεσίας τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα, στις περιπτώσεις που υπάρχει συνάφεια του αντικειμένου απασχόλησης των εργαζομένων. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την αποκατάσταση και της αδικίας που εύλογα αποτυπώνεται στους εν δυνάμει υποψηφίους, θα πάψει να δρα ανασταλτικά και θα συντελέσει στην υπογραφή νέων συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και συμβάσεων έργου στα Ερευνητικά Κέντρα και Ινστιτούτα.

Τέτοιες παρεμβάσεις αποδεδειγμένα δημιουργηθούν ελκυστικό εργασιακό περιβάλλον, διότι εμπνέουν και διανοίγουν προοπτικές.

Αξιότιμοι κ.κ., αξίζει να τονιστεί ότι η παραγωγή νέας γνώσης είναι το επιστέγασμα της δημιουργικότητας και της επιστημοσύνης των μελών του ερευνητικού προσωπικού των Πανεπιστημίων και των Ερευνητικών Κέντρων-Ινστιτούτων. Πρόκειται για σύνθετη διαδικασία που απαιτεί πάθος, πολύ κόπο, και φυσικά ταλέντο.

Όπως ανέφερα σε προηγούμενο σημείο της ομιλίας μου το πιο ισχυρό στοιχείο που διαθέτει η Χώρα μας είναι οι άνθρωποι της, το ανθρώπινο δυναμικό υψηλής εξειδίκευσης που υπάρχει στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, Ερευνητικά Κέντρα-Ινστιτούτα, Τεχνολογικά Πάρκα κ.λ.π το οποίο στα χρόνια των μνημονίων δοκιμάστηκε έντονα και απαιτείται η στήριξή του, καθώς και το εξαιρετικό επιστημονικό δυναμικό, ιδίως οι νέοι ταλαντούχοι ερευνητές, αλλά και ώριμοι επιστήμονες που είναι διεθνώς καταξιωμένοι. Σε αυτό το σημείο οφείλουν να εστιάζουν οι πολιτικές που

ακολουθούνται από την εκάστοτε κυβέρνηση που θα αποσκοπούν στην τόνωση και ανάδειξη του ανθρώπινου δυναμικού, της πολυτιμότερης παρακαταθήκης που διαθέτει η χώρα, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.